

తిరుపతి తిమ్మప్ప మహానుభావ ఇనోకెమ్మో ట్యూక్సో కట్టాన్నో ఇల్లప్పోఇ యారిగే గొత్తుద. యాకందర అవనే ట్యూక్సో హాకోఇ జనకే సాల కోట్టు పులీతవనే. ‘ఏటు కోటిగోఇ... చాంగబలోఇ.... చాంగబలోఇ...’ అన్నువ హాగే ఆగబారదు నమ్మి పరిశీతి హౌదల్లూ. స్గృహతదల్లి మాడిదటు మారెమ్ము.

అదక ఎల్లూ అనోల్నో శుద్ధ వ్యవహార, పారదక్షకవాగిరోద. నాను మోదలేఁ సత్కావతి

అదిఎని, ఇన్ను దిజిటలో సత్కావతి ఆగ్నిని. హేగే సాఫ్టోఎ ఆగ్నేని నోడ్యూ ఇరిఁ.... నన్న లండుగే తోడుగే, శరీర అవయవగళే బదలగి సుందరవాగి కంగోలిస్తేని. మత్త నీఎవు ననగ ఎబు ప్రభావ అనబేడి. సిద్ధామణ్ణు ఒమ్మె హాకోండిద్దల్ల వజ్రులచిక వాచో హోళదంగ హోళితేని. ఆ ట్యూక్సానికో హిదోలయినో ఇద్దల్ల హంగా ఆగ్నిని అంతా నమ్మి హళే ఉఱిన మారెమ్ము